

РЕШЕНИЕ

№ 41395

гр. София, 10.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 02.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9168** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 3 във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. А. О., [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., Р С., ЛНЧ [ЕГН], срещу решение № 34-В/06.08.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, с което последният на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не допуснал последваща молба за предоставяне на международна закрила, с рег.№ УП 6713/17.07.2025 г. на Държавна агенция за бежанците при МС (ДАБ-МС), от А. А. О. до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно на първо място, поради издаването му след предвидения в чл.76б, ал.3 ЗУБ, който според жалбоподателя е изтекъл на 01.08.2025 г. и е преклузивен срок по отношение на възможността за отрицателно произнасяне на интервюиращия орган. В тази връзка се твърди, че в оспореното решение последващата молба е описана с вх. № УП 6713/17.07.2025 г., който е съвсем различен от поставения при подаването ѝ в ДАБ – МС - вх. № КП-01-5848/14.07.2025 г. На следващо място се твърди незаконосъобразност на решението, тъй като административният орган не е обсъдил представеното от жалбоподателя писмено доказателство, а формално е приел, че не е автентичен след като е представен в заверено копие и по този начин не е обсъдил фактът, свързан с личното положение на молителя и свидетелстващ за съществуващ риск за живота и здравето жалбоподателя. При тези съображения, се моли решението да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. И., която поддържа жалбата и моли

тя да бъде уважена.

Ответникът - председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет чрез юрк. П. оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна.

СГП не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От А. А. О. е подадена молба за международна закрила, производството по която е приключило с решение № 11 328/ 30.10.2024 г. на председателя на ДАБ-МС, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е обжалвано и с решение № 10 682/27.03.2025 г. по адм. дело № 12 390/2024 г., Административен съд – София град е отхвърлил жалбата. Решението на АССГ е оставено в сила с решение № 6610/18.06.2025 г. по адм.д. № 5465/2025 г. по описа на ВАС.

На 14.07.2025 г. в ДАБ-МС А. А. О. е подал последваща молба за закрила с вх. № КП-01-5848/14.07.2025 и рег.№ УП 6713/17.07.2025 г. по описа на ДАБ при МС.

Връчено му е съобщение с рег. № УП 6713/21.07.2025 г., с което е уведомен за реда на провеждане на предварителната процедура по преценка на допустимостта на подадената от него последваща молба за закрила. От чужденеца е представена в превод на български език извадка от криминално досие, издадено от Министерство на вътрешните работи-отдел сигурност на Сирийската арабска република от 22.06.2025 г., от която е видно, че с присъда № 833 от 15.06.2025 г. е осъден на затвор за период от осем години за престъпление: сътрудничил и информирал отдел сигурност на старата власт.

С решение № 34-В/06.08.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, последващата молба на А. А. О. на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено на лицето лично на 15.08.2025 г. Жалбата е подадена на 19.08.2025 г., видно от поставения входящ номер. За да постанови решението си, интервюиращият орган е счел, че представеното от чужденеца копие от документ от Министерство на вътрешните работи – отдел сигурност, който гласи, че е осъден на осем години затвор, тъй като е сътрудничил и информирал отдел отдел сигурност на предходната власт, не може да се кредитира с доверие, защото от външна страна не съдържа реквизити, каквито е разумно да се очакват и изискват от подобен род документи. С оглед на това административният орган е приел, че липсват представени доказателства за настъпили нови обстоятелства, които да изпълняват изискванията за допустимост на последващата молба за международна закрила.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът намира следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ от лице с правен интерес, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Оспореното решение от формална страна е издадено от компетентен по длъжност орган - служител на ДАБ, определен за интервюиращ орган. Също от формална страна оспореното решение съответства на изискванията за административен акт, тъй като съдържа в достатъчна степен фактически и правни основания за издаването му, позволяващи да се провери волята на органа - както изискват чл. 11, параграфи 1 и 2 от Директива 2013/32.

Съгласно чл. 76б от ЗУБ в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 1. допуска

последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; 2. не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно, ал. 3 на чл. 76б, ако в срока по, ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Видно от чл. 76б, ал. 1 ЗУБ, процесното решение следва да бъде взето в срок до 14 работни дни от „подаването на последващата молба за международна“ закрила. В случая е приложима Директива 2013/32, чл.6 от която озаглавен „Достъп до процедурата“ и се намира в глава 2 „Основни принципи и гаранции“, като не прави разграничение между първа и последваща молба за международна закрила.

Съгласно даденото тълкуване на правото на ЕС с Решение на съда от 25 юни 2020 година, по дело VL, C- 36/20 PPU, ECLI:EU:C:2020:495, конкретно в отговора на първия въпрос, т. 54 от мотивите, е възприето „В това отношение член 6, параграф 1, първа алинея от Директива 2013/32 предвижда, че когато лице подава молба за международна закрила до орган, който съгласно националното право е компетентен да регистрира подобни молби, регистрацията се извършва не по-късно от 3 работни дни след подаването на молбата. Що се отнася до член 6, параграф 1, втора алинея от тази директива, в него се уточнява, че ако молбата за международна закрила е подадена до други органи, които има вероятност да получат подобни молби, но не са компетентни да направят регистрацията съгласно националното право, държавите членки се уверяват, че регистрацията се извършва не по-късно от 6 работни дни след подаването на молбата.“

В тази връзка са и разпоредбите на чл.6, параграф 3 от Директивата, според който „Без да се засяга параграф 2, държавите-членки могат да поставят изискване молбите за международна закрила да бъдат подавани лично и/или на определено място.“ и параграф 4, съгласно който „Независимо от параграф 3 молбата за международна закрила се счита за подадена след като кандидатът подаде формуляр или когато това е предвидено в националното право, след като съответните компетентни органи на заинтересованата държава-членка получат официален доклад.“

В тази насока е и даденото тълкуване на правото на ЕС с Решение на съда от 19 декември 2024 г. по съединени дела C-123 и C-202/23, ECLI:EU:C:2024:1042:

Т.75 Член 6 от Директива 2013/32 прави разграничение между подаването на молбата за международна закрила, регистрацията ѝ, която е задължение на съответната държава членка по силата на параграф 1, първа и втора алинея от този член, и акта по подаването ѝ, който по принцип предполага кандидатът за международна закрила да попълни предвидения за тази цел формуляр в съответствие с параграфи 3 и 4 от посочения член (вж. в този смисъл решение от 25 юни 2020 г., Ministerio Fiscal (Орган, който има вероятност да получи молба за международна закрила), C-36/20 PPU, EU:C:2020:495, т. 87 и 93).

Т. 76 Както Съдът вече е постановил, за действието „подаване“ на молба за международна закрила не изискват никакви административни формалности, тъй като тези формалности трябва да бъдат спазени в рамките на акта по „подаването“ на молбата (решение от 25 юни 2020 г., Ministerio Fiscal (Орган, който има вероятност да получи молба за международна закрила), C-36/20 PPU, EU:C:2020:495, т. 93)

Процесната молба за международна закрила е подадена до компетентен орган – ДАБ при МС, от където е даден вх. № КП-01-5848/14.07.2025 г. Молбата е регистрирана с рег. № УП 6713 на 17.07.2025 г. отново в ДАБ – при МС (видно от поставените печати).

В случая законодателят в чл. 76б, ал. 1 ЗУБ, макар и да е употребил термина „от подаването на молбата“, термин по правото на ЕС, има предвид срок от фактическото постъпване на молбата за международна закрила при компетентния за постановяване на решение по допустимостта орган -

най късно до 3 дни от датата на подаване на молбата, съобразно чл.6, параграф 1 от Директива 2013/32.

Следователно, процесното решение по допустимостта на процесната молба, като постановено на дата 06.08.2025 г., е постановено 14 работни дни след „регистрирането“ на молбата за международна закрила пред компетентния орган по смисъла на чл. 6 от Директива 2013/32 - на дата 17.07.2025 г. пред ДАБ при МС, тъй като тази дата следва да се счита за дата, от която започва процедурата за разглеждане на такава молба.

При това положение, произнасяйки се по последващата молба с процесното решение от 06.08.2025 г. не е допуснато нарушение относно срока, предвиден в закона, в който органът е имал правомощие да постанови изрично решение по чл. 76б, ал. 1 ЗУБ.

В случая обаче е налице основание за отмяна на оспореното решение, тъй като са налице данни, съдържащи се в представен от жалбоподателя документ - извадка от криминално досие, издадено от Министерство на вътрешните работи-отдел сигурност на Сирийската арабска република от 22.06.2025 г., че са налице нови обстоятелства от съществено значение относно личното положение на жалбоподателя. Дали действително е налице основание за предоставяне на закрила е въпрос, който следва да бъде разгледан в общо производство по същество.

Видно от чл. 33, параграф 2, буква г) от Директива 2013/32: молбата е недопустима, единствено ако: "г) молбата е последваща молба, когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС." Според Съда на ЕС, член 33, §2 от директива 2013/32 изброява изчерпателно положенията, при които държавите членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима - така Решение от 19 март 2019 г., I. и др., C-297/17, C-318/17, C-319/17 и C-438/17, EU:C:2019:219, т. 76). Изчерпателният характер на изброяването по член 33, параграф 2 от Директива 2013/32 се основава както на текста на този член, по-специално на думата "единствено", която предхожда изброяването на основанията за недопустимост, така и на целта му, която, както Съдът вече е констатирал, се състои в смекчаване на задължението на компетентната държава членка да разгледа молба за международна закрила, като определи случаите, в които такава молба се счита за недопустима - Решение от 17 март 2016 г., М., C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, т. 43.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ, подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. От своя страна този раздел на глава шеста от ЗУБ е озаглавен "Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", а съгласно чл. 76а и чл. 76б, интервюиращият орган се произнася по допустимостта на молбата единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю.

Освен това според чл. 33, §2, буква г) от Директивата не се изисква същественост на новите елементи и факти, а само да са относими към основания за предоставяне на международна закрила. Според чл. 40, § 2 и § 3 от П. Д., при вземане на решение относно допустимостта на последваща молба, следва да се извърши предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, и ако е заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането

на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Изискването за същественост по чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ следва да се прилага единствено в смисъла, уточнен по чл. 40, §3 от процедурната директива - преценката, дали те увеличават в значителна степен вероятността, на лицето да бъде предоставена международна закрила.

Следователно, в производството по допускане на последващата молба до производство, не следва да се преценява доколко елементите и фактите обосновават по същество предоставяне на международна закрила, а само дали са нови и дали са свързани с основанията за предоставяне на международна закрила, респективно ако са свързани, те ще увеличават и вероятността молбата да бъде основателна.

Освен горното, в казуса по делото следва да бъде съобразено даденото тълкуване на правото на ЕС с Решение на Съда от 10 юни 2021 г., по дело LH, C-921/19, ECLI:EU:C:2021:478 на чл. 40, параграф 2 от Директива 2013/32/ЕС и чл. 4, параграф 2 от Директива 2011/95/ЕС, че не допуска национално законодателство, съгласно което документ, представен от кандидат за международна закрила в подкрепа на последваща молба, автоматично се приема за непредставяващ "нов елемент или нов факт" по смисъла на тази разпоредба, когато автентичността на този документ не може да бъде установена или източникът на такъв документ не подлежи на обективна проверка. Също е дадено тълкуване на чл. 40 от Директива 2013/32/ЕС и чл. 4, параграфи 1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС, според което от една страна, преценката на представените в подкрепа на молба за международна закрила доказателства не може да варира в зависимост от това дали става въпрос за първа, или за последваща молба, и от друга страна, че съответната държава членка е длъжна да сътрудничи с кандидата за целите на оценката на относимите елементи от последващата му молба, когато в подкрепа на тази молба кандидатът представя документи, чиято автентичност не може да бъде установена.

Видно и от мотивите на последното решение на Съда на ЕС:

Т.4. Съдът е взел предвид чл. 4, параграфи 2, 3 буква б) и 5 от Директива 2011/95 (т. 40-43 от решението) като е извел в т. 44, че "всеки документ, представен от кандидата (молителя) в подкрепа на молбата му за международна закрила, трябва да се счита за елемент от нея, който следва да се вземе предвид в съответствие с член 4, параграф 1 от Директива 2011/95, и следователно невъзможността да се установи автентичността на този документ или липсата на какъвто и да е източник, подлежащ на обективна проверка, не може сама по себе си да обоснове изключването на такъв документ от разглеждането, към което решаващият орган е длъжен да пристъпи съгласно член 31 от Директива 2013/32"

"Затова, що се отнася до последваща молба, недоказаната автентичност на даден документ не може да доведе автоматично до недопустимост на тази молба, без да се разгледа въпросът дали този документ представлява нов факт или нов елемент и евентуално дали той увеличава в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95."(т. 45)

(т. 59)

2.9. От друга страна, съгласно член 4, параграф 1 от Директива 2011/95 съответната държава членка следва да оцени, в сътрудничество с молителя, елементите, свързани с молбата за международна закрила. Доколкото, (...) даден документ представлява елемент, представен в подкрепа на молбата, дори, автентичността му да не може да бъде установена или източникът му да не подлежи на обективна проверка, то в съответствие със същата разпоредба съответната държава членка е длъжна да оцени този документ в сътрудничество с молителя. (т. 60 и т. 61)

2.10.(...) следва да се припомни, че за да може представянето на такъв документ да доведе по силата на член 40, параграф 3 от Директива 2013/32 до разглеждане на молбата по същество в

съответствие с разпоредбите на глава II от нея, не е необходимо държавата членка да бъде убедена, че този нов документ подкрепя в достатъчна степен последващата молба, а е достатъчно посоченият документ да увеличава в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. (т. 62)

На основание всичко изложено, следва да се приеме, че необосновано в мотивите на оспореното решение е прието, че представения нов документ е недостоверен и не би могъл да обуслови допустимостта на последващата му молба за закрила до производство, в което производство в сътрудничество с молителя, т.е. след провеждане на лично интервю, както изисква даденото тълкуване на чл. 40 от директива 2013/32 във връзка с чл. 4 от Директива 2011/95, с Решение на Съда от 10 юни 2021 г., по дело LH, C-921/19, ECLI:EU:C:2021:478, следва да се разгледа и оцени този документ и съдържащите се в него данни за осъждане на молителя за сътрудничество с предходната власт.

Следователно, оспореното решение, е незаконосъобразно, като постановено при съществено нарушение на обхвата на преценката за допустимост на процесната последваща молба, като молбата е преценявана по същество, вместо да бъде изрично допусната до производство, в което със сътрудничеството на молителя да бъде разгледан и преценен по същество представения документ към молбата му.

Следва да бъде съобразена и актуалната обстановка в страната по произход на молителя към датата на решението, която действително е динамична. Всичко изложено обуславя извод, че жалбата по делото е основателна, като съдът следва да постанови отмяната на решението, следва да върне преписката на органа, който съгласно мотивите на съдебното решение, с характер на задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, следва да разгледа по същество процесната последващата молба.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. А. О., [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., Р С., ЛНЧ [ЕГН] чрез адв. И. от САК, решение № 34-В/06.08.2025 г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС на РБ, с което не е допусната последваща молба с вх. № КП-01-5848/14.07.2025 г. (рег. № УП 6713/17.07.2025 г.) до производство за предоставяне на международна закрила.

ИЗПРАЩА делото, като преписка, на компетентния орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет за ново разглеждане и произнасяне по последваща молба с вх. № КП-01-5848/14.07.2025 г. (рег. № УП 6713/17.07.2025 г.) на А. А. О., [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., Р С., ЛНЧ [ЕГН], при изпълнение на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, като до приключването на производството, чужденецът има право да остане на територията на Република България, с цел да упражни ефективно правото си на защита, съгласно чл. 46, параграф 5 от директива 2013/32.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.

Съдия:

